

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Miért nem elég a jövedelmünk?

Iparos, földmives, hivatalnok, nagybirtokos, gyármunkás, orvos, kereskedő, ügyvéd, szóval minden rendű és rangú ember ajkán örökös a panasz, hogy nem elég a jövedelme, vagyis ami ugyan számtani képtelenség, többet ad ki minden ember, mennyi a bevétele, helyesebben mondva: több a kiadása, mint a keresete s a hiányt — az államok szokásához képest — természetesen kölcsönrel kell fedezni.

A jövedelem elégtelensége miatt mind sürribben hangzó panaszok az általános baj okául rendszerint és első sorban a nagy adót emlegetik. Van is ebben kétségkívül sok igazság. A közterhek évről-évre hatványozott mérvben szaporodnak s kivétel nélkül minden ember vállaira súlyosan nehezuálnak. Az adó nagy és terhes ugyan, de anyagi viszonyaink hanyatlásának még sem ez az egyetlen, de sőt nem is főoka. Egészen máshol kell keresnünk a baj kuforrását, azon általános nem helyi, sőt nem is országos, hanem az összes civilizált emberiséget illető okokban, melyeket nem más, mint a rohamos haladás idézett elő.

A technika terén előállott gyors haladás az oka annak, hogy az emberiség, érte a tudomány vívmányai körébe vont művelt társadalmat, egyszerre, váratlanul, kellő előkészület és ránevelés nélkül egészen más világba lépett. A gőz, az elektromosság, a delez csodás erejének az emberi-ég szolgálatába vétele, a tudomány által meghódoltatása 3—4 évtized alatt rohamosan alakította át a régi viszonyokat, újakká, ismeretlenekké, eddig nem sejtettekkel s e rohamos haladás készületlenül találta a nagyközönséget, mely egyik lábával még mindig a régi szokások korszakában áll, míg a másik lábát erőnek erejével mozdítja előre a haladás.

A jelenkor vívmányai eddig új, szokatlan igényeket teremtettek, anélkül azonban, hogy már most képesek volnának ezen fokozott igényeknek megfelelően átalakulni, vagyis fokozottabb munkássággal, régi szokások levetkőzése és újak fölvetelével betálatni magunkat a helyzetbe, azaz több jövedelemre szert tenni s jövedelmünket eszélyesebben fölhasználni, hogy a fokozott igényeket kielégíthessük.

Csak néhány általános és egyszerű példát kívánok fölemlíteni a fent elmondottak bizonyítására.

Pár évtized előtt, midőn a gőzmalmokat a vidéki ember csak hírből ismerte, a földmives megörlette a saját termésének egy részét a legközelebbi vízi- vagy szárazmalomban, esékély vámba került az egész s volt kenyere bőven, a nélkül, hogy lisztre egy krajeárt kiadott volna. Ma a falusi asszony is azt tartja, hogy nem is liszt, ha nem gőzmalom örölte, még pedig budapesti s a földmives, a ki buzájának kilogrammját 6 $\frac{1}{2}$ —8 kron adja el, veszi az ugyanabból készült kenyérlisztet 11—12 krajeáért, a kalácshoz valót 14—15 krért, — vagyis csaknem kétannyi áron, mennyiért ő a terméset értékesíteni tudta.

Kávé, thea, mandula, stb. öregapáink idejében nagy luxus volt. — mióta a tenger hajait villámgyorsasággal átszelő gőzösök képesek kezük ügyébe varázsolni a távol vidékek termékeit, azóta szegényebb hajlékokban is mindennapi tápszerekké váltak ezen. — nos, nem mondom, hogy fénytűzési, de bátran mondom, hogy nélkülözhető termények. Jóval olcsóbban jutunk hozzájuk, mint apáink, az igaz, de kiadásaink az olcsóság mellett is lényegesen szaporodtak, a nélkül, hogy az arányt bevétel és kiadás közt helyre tudnók állítani.

„Bort iszik a magyar ember!” — éneklő a költő, de ez az ének ma már nem találó, bort termel, (a hol a filloxera még meg nem ette), azt eladja olcsón és iszik egészségreontó pálinkát, haspuffasztó sör, és ezt veszi drágán. A pálinkaivás mellett rohamosan terjed a sörivás is bortermeléssel foglalkozó gazdaszatunk

és erszenyünk nagy hátrányára s még csak azt a vigasztalást sem merithetjük belőle, hogy a sörnek való árpát mi termeljük, mert bizony sör-árpa, kivált a kisbirtokosok telkén, nálunk édes-keves terem s ezért külföldre megy a pénz.

Hát még a ruházatunk! Mennyi új kiadást ró a nyakunkba e részben a fejlődés, a haladás: hol a régi jó prémes menték, décbundák, az asszony nép magasított, magavarrt rokokó lyái, melyeket nem bir elszaggatni három nemzedék: a jó erős gácsi posztó is kiesett régi hírből. — minek is gyártatának most már erős kelmét, hiszen minden évben más a divat s ez a divat, pedig ez is haladás, beveszi magát a havas-aljai kunyhóba is, ott is megszédíti, elbűvöli kiváltképpen a fehér népet, évről-évre fokozza a kiadást s olyan terhet ró a család-apákra, hogy Isten csudája, ha nem rokadunk le alatta.

Vasuton utazik a vándorlegény is, dróton küldjük az üzenetet, telefonon mondunk egymásnak jónapot; szép és bámulatos dolog ez mind, de sok költséggel jár, a bevétel meg csak nem akar szaporodni.

A tömérdek gyárak, ipartelepek, vállalatok, igaz, hogy sok munkásnak adnak kenyeret, de egyszersmind növelik az igényeket is. A falusi szegény ember fiából olyan urféle lesz, aki már nem elégszik meg a paprikás szalonnával, hanem szalámit kíván a gyenge gyomra és grogot iszik rá. A sok gyár, a sok műhely rakásra gyűjti az embereket, lesznek szép nagy városok, de ezekben drága a szállás, sokba kerül a piac, meg a multság s a kereset füstté válik, soha sem elég a kiadások fedezésére. Ha meg aztán beitt az üzletpangás, ha a gyárak beszüntetik a munkát, akkor az egyhelyre összesereglett sok ember közé, kik elszórvá az országban, csak megéltek volna minden időben, rögtön beitt a véletlenül kétségbejuttató nyomorúság.

P. Sz. E.

TÁRCZA.

A kincs.

Esküszöm Önnek, uram, asszonyom! — nem vágyom semmiféle kincsre. Mert a kincs az örvény, a járvány, a megsemmisülés.

Be fogom ezt Önnek bizonyítani.

*

Nem kellene ehez a bizonyításhoz a mindennapi élet apró küzdelmei. A család, a mely pártokra oszlik a vagyonért, a testvér, ki testvérral osztozik az örökség miatt. A hétköznapi polgárruhás Lear apói s a görög klasszikus rut mostohája példa gyanánt feleslegesek. Az ügyvédi irodáknak azok a poros, visszatartó iratcsomói, a melyek oly reálisan és épen azért olyan megdöbbenően tárják fel az ember-állat garas után kapkodásait — mindazok hadd aludjanak.

Mert mindez inkább azt bizonyítja, hogy — gyarló az ember. „Homo. animal. vulgaris.” A közönséges emberi állat, mondja a nagy Buffon. És a nagy Buffonnak igaza van.

En pedig nem azt bizonyítom, hogy az ember gyarló, hanem azt, hogy a kincs maga az örvény, a járvány.

*

... Nem fért kíváncsi tudás vágyától a közönséges emberi állat. Hajóra ült és felfedezte Amerikát.

Nagy dicsőséget csinált magának belőle. A nagy felfedezők egyszerre úgy elszaporodtak, mint

Magyarországon a tudósok nagy vándorgyűlés idején. Aztán alig győzték egymást dicsérni. Mintha összeesküdtek volna: „Mondjuk egymásnak: Nagyságos Ur!?”

Azonközben a jó rézbőrűek földjét lassankint elszántogatták. Egy nagy darabot megtartott Spanyolország, a többi a többi. Az egyszerű, igénytelen indiánus meg csak nézte és hallgatott, mint az olló két szárnya közé került posztó. Túrte, hogy vagdossák.

Minden felfedező, minden kiküldött követ azal jött vissza: nagy kincs az, sok kincs! Nagyon nagy kincs! ... Egész hegyszámra van a drága nemes kém, a becses drágakő. Ezüst hegyek, arany folyók, gyémántbányák. Siessünk, vegyük birtokba. Siettek. Övé lett a sok kincs, a vén Európáé.

Mit használt neki? Addig kapkodott, míg mind el nem harácsolta, szegény egyszerű, igénytelen rézbőrűektől, amijők csak volt. S mikor már azoknak semmijök sem maradt, úgy mindenök az övé lett, a vén Európáé, akkorra úgy erőt vett rajta a birvagy s a mi azt kielégíteni hivatva volt: az önző kapzsiság, hogy akkor már önön magától is irigyelte. Az öreg Európa nemzetei egy a más ellen indultak, a nemzetek családai meg egymásra törtek s azóta folyik oly ádázan, olyan galádul, úgy az utolsó körömszakadtig és gyakran az utolsó csepp vérig az ádáz, a gyilkos, az örjítő harc, mint még azelőtt soha.

Harc nem az eszményekért, nem a békéért, nem a szabadságért: harc a garasért. Léteztető küzdelem — ez a cifrább neve. Birvagy, kapzsiság — kincsszomj — ezek a rövidebb illetőségei.

Azóta van, hogy felcicomázza magát az élet: fénytűzés terjedt el városban és falun. Azóta tartanak a gyermekeknek drága nürnbergi ólomkatona-

kat játékszernek és regimenteket a népeknek, azaz az udvaroknak — nagy valóságos emberkatonából, de szintén játékszernek. Azóta költenek el tizezreket fogadtatásokra és hagynak koplalni kenyér nélkül szintén tizezreket. És csak azóta van, hogy hihetetlen magas fokra tökéletesedett az élet kényelme és a pompa kulturja fent, a bíboros palotákban s olyan hihetetlen mértékben terjedt el a mindenféle nyomor s a száznétű szenvedés ott alatt, a milliók kunyhóiban.

Megmételtyezte, örvénybe sodorta a világot az a kincs.

*

... Mintha az üde hajnal lépett volna be egy pessimista lélek ólomfedele alá — úgy éreztem, mikor először vetette reám kacér tekintetét.

Minden puritánságom, minden zárkózott hajlamom dacára kerestem ezt a tekintetet. Ön nem csodálhatja ezt Uram, asszonyom! Olyan hire volt ennek a tekintetnek, mint egy világhírű gyémánt sugárának: ragyogását lehet bámulni mindenkinek, birni nem elég hatalmas senkisémi! — S a híradók hozzátették, hogy még senki sem merte megpróbálni, hogy magához váltsa. Mert észbontó szépsége olyan, mint a kincs. Még ha sok kézen fordul is meg, nem marad egynél sem sok ideig. Oh átkozottan vonzó, sorvasztóan bűvös, könnyelmű kacér kincs. Nagy kincs, vészes kincs!

Megnéztem ezt a kincset és megvert a tekintetével engem, igénytelen rézbőrűt, a ki a tropikus hőségnek ezt a fokát nem állja ki: belezavarodik...

Azóta van, Uram, asszonyom! hogy nem vagyok más, mint egy ólomkatona, egy nürnbergi játékszer ennek a felnőtt gyermeknek, ennek a gyilkos kedvességnek a keze között. Azóta van, hogy bankár gyanánt szórnam el a pénzt, mikor arról van szó,

A gyufa feltalálásának történetéhez.

(Irinyi János.)

Vita tárgyává volt téve, hogy ki a vilós-gyufa feltalálója?

A franciák Derosnet emlegetik, az angolok John Walter vegyésznek tulajdonítják. A németek kettőt is dicsőítenek mint feltalálót: Preshelt, ki állítólag Bécsben már 1833-ban készített volna vilós-gyufát és Moldenhauert Darmstadtból.

A nyugati művelt nemzeteknek ezen a gyufa feltalálásáért folyt versengésébe nekünk magyaroknak is van egy kis beleszólani valónk, a mennyiben t. i. mi Irinyi János vegyész honfitársunkat, Irinyi József író testvérbátyját állítjuk a gyufa feltalálójául.

A „Vasárnapi Ujság” 1863-ik évfolyamában, a szerkesztő által Irinyi János nyilatkozatra szólítottán fel az iránt, mi igaz van abban, hogy a vilós-gyufa feltalálását egyáltalában neki akarják tulajdonítani? Az anélkül, hogy valami nagy dolgot csinálna abból, miszerint valóban ő a vilós-gyufa feltalálója, annak történetét a következőkben adja elő:

„Midőn a bécsi politechnikum vegytanára az ólom másod-oxydjáról (Bleihyperoxid) tartott felolvasást, mely oxyd az ólompor (minium) s közönséges választóvízből áll elő, felolvasása közben kénvirággal dörzsölgette az ólomoxydot mosárban, azt ígérve a figyelmes hallgatóságnak, hogy a kén meg fog gyulni. De ez nem történt meg. Nekem azonnal az jutott eszembe, hogy ha kén helyett vilót használt volna, az már régen égne.”

Ebből áll a találmány.

Irinyi erre elmondja, hogy hazamenet beszerezte a szükséges kellékeket, a vilót forró vízben megolvasztá, rázás által szemcsésíté, hűlés után a megmért ólomoxyd barna porával s hogy fára ragadjon, arab mézgával meggyelíté s ro szál akkori zündhőzlire (kénes szála) rákenté s száradás végett pedig az ablak párkányára fektette. Másnap — úgymond — megmutatta a tanárnak s négy iskolatársának a készítés módját. Ezek biztatták, hogy kérjen szabadalmat rá. De ő erre azt válaszolta, hogy neki az osztráktól az sem kell, Magyarországon pedig még akkor szabadsalom törvény nem volt.

Harmadnapra a politechnikumban megmutatta Irinyi egy mechanikusnak is, ki őt a következő napon elvezette kisenyikei Rómer Istvánhoz, mint olyanhoz, ki gazdag ember s meg akarja venni találmányát. Ettől a Rómer-től, ki magyarul igen jól beszél, de magyarságára nem sokat tartott, elfogadott aztán találmányáért 60 frt pengő pénzt. Ezt is

hogy csak virágra tegye utján lábait és koldusnál jobban koplalok, mert feledem az étket azzal az étellel együtt, melynek tovább vitelére feltalálták.

És csak azóta van, hogy döllyfös fényűzőnek, gögösen önhitűnek látszom kívülről, míg belsőmben egy myriád féreg rágva és örölve mindegyre sokszorozza a számrétű szenvedéseknek és az összetörpítő nyomornak minden Proteusnál változatosabb önkínzásait.

Szerelmem-e ez az érzés, mely öngyilkosnak tekint mindenkit, ki azt a szép kincset megszólitja, vagy csak megtekinti? Lehet-e ez az érzés szerelem, mely inkább fél a bírástól, mint azt óhajtja? Oly óhajtandónak tartja, mint a léget, melyet beszívni kell és oly megrontónak, oly végzetesnek tudja lenni, hogy retteg tőle? . . .

Nem szerelem ez, — ez a kincsszomj magál!

Megméltelyezi és örvénybe sodorja a lelket ez a kincs.

*

Ne vágyjon Ön, — Uram, Asszonyom, — semmiféle kincsre.

Mert a kincs az örvény, a járvány, a megsemmisülés maga.

Dr. V. Zs.

M a m o r b a n.

Izzó agygyal, égő szemekkel, mintha tüzes parázs közé dobták volna, állott meg az ajtó előtt. Mint a láva, forrott erében minden csöpp vér. Érezte, mint lepi el egész valóját sötét, égető láz, melytől nem lát semmit, de a melynek minden parányi része kinos sebzéssel perzseli. Ajkából kiszáradt a vér; halvány és fonnyadt lett az. Feje gépiesen hull alá mellére s kezei önkéntelenül kucsolódnak egybe.

Pár pillanatig nem tud magáról. Tudja, hogy él, de nem ad jelt róla. Nem mozdul, nem szól, nem gondolkozik. A sötét verése is elállott. Egy alatt egészen megváltozott.

Az inémt még jókedvű, vidám volt, szinte csak

csak azért — mint írja, — mert kénytelen volt vele, hogy haza jöhessen. Ez 1836-ban történt.

Ezen elbeszéléssel összevág s Irinyi mellett szól a németek az az adata, hogy Preshelt csak 1837-ben használta gyújtóhoz a barna ólomfeloxidot s ha ez ideig készített is valami gyújtót, abban a clorsavas küli játsza a szerepet, mely gyújtó azonban robbanással gyúlt meg, s a megömlött anyagot szétfecscsenté, miért is használatát, ugyszintén gyártását, tűzveszélyessége miatt betilták.

A vilós-gyufa tehát nem francia, nem angol, sem nem német, hanem magyar találmány; mert Irinyi Jánosnak, annak a holta napjáig debreceni magyar lakosnak volt a találmánya.

Dr. Faust.

Különfélék.

* **Előfizetési felhívás.** Lapunk jelen számával ez év harmadik negyedét megfutván, a jövő számmal az utolsó évnegyedbe lép. Ez alkalommal ajánljuk t. olvasóink további szíves támogatásába, valamint Sz.-Somlyó és vidéke művelt közönségének hazafias érdeklődésébe. — Mert első sorban e hazafias missziókban látjuk a jogcimet arra, hogy városunk és vidékünk társadalmi és közéletének ez organumát, illetőleg e város és vidék minden rendű művelt és hazafias elemeinek támogatására számíthassunk. Tisztelettel felkérjük tehát lapunk évnegyvedes előfizetőit és barátait, hogy előfizetéseiket a következő évnegyvedben is a kiadói hivatalnál megújítani mielőbb szíveskedjenek, hogy az expedálásban fennakadás ne történjék. Az előfizetési feltételek a lap homlokán olvashatók.

A „Szilágy-Somlyó” szerkesztősége.

* **Baross minister Zilahon.** Baross Gábor kereskedelmi minister a deés-zilahi vasut megnyitása alkalmából f. hó 28-án d. u. 1 órakor Zilahra érkezik. Fogadtatására a vármegye s Zilah városa díszes ünnepélyt rendez.

* **Vállyi Árpád** választói közt. Váillyi Árpád a sz.-somlyói vál. kerület orsz. képviselője holnap a déli vonattal körünkbe érkezik, hogy az országházban történt sáfárkodásokról a választókerület polgárainak beszámoljon. A helybeli függetlenségi párt vezérférfiai vasárnap d. u. az ünnepélyes fogadtatás ügyében értekezletet tartottak s egyuttal megállapították a programot, mely a következő: Pénteken, azaz holnap d. e. 11 órakor gyülekezés a város ház udvarán, aztán kivonulás zászlókkal és a tűzoltóegyesület zenekarának indulói mellett a pályaházhoz, hol a párt elnöke Veres Lajos üdvözlő a megérkező képviselőt, ki ezután Ruzska István vendégszerető házához száll. 27-én, azaz szombaton d. u. 3 órakor beszámoló beszéd a színházban, és este 8 órakor banket a képviselő tiszteletére a Medve szállóban. Midőn e programot e választókerület és közönségünk becses és pártoló figyelmébe a mi részünkről is a legmelegebben ajánljuk, azt hisszük, szívesen radagja meg közönségünk az alkalmat, hogy kifejezést adjon azon rokonszenvnek és bizalomnak,

pöngő jó kedvvel. Szemei ragyogtak; az arca, ajka égett. Átszerette volna ölelni az egész világot; olyan jó kedve volt. Igen, ez volt az egésznek oka. Az a tulságos jókedv.

Most már kezd magához térni. Égő fejéről lassankint lepattanának a tüzes szikrák; a vér rendes keringésébe tér vissza; ocsudik, gondolkozni kezd. Mintha jéges vízzel öntötték volna le, annyira kijózanodott egyszerre. Tisztán látott, tudott mindent. Pirult a fölött, ha mi történt vele és szeretett volna önmaga előtt a föld alá süllyedni.

Végigsimítá homlokát kezével, mintha el akarná üzni az ott lappangó s egymást üve kergető vegyes gondolatokat. Nyugalmát szeretne, teljes, zavartalan nyugalmat, hogy végig gondolhassa azt, a mi vele történt. De így is előtte áll minden. A visszatartó, rut kép, melyet önmaga állított elő s melylyel eljátszott mindent, mindent . . .

Hogy is lehettem oly esztelen? — suttog s szeretné megverni magát balgaságáért. — kábult fölve, midőn azt sem tudtam, mi vagyok és hol vagyok, mikor az átkozott ital ellenállhatlan és legyőzhetlen hatása alá kerültem; mikor azt szerettem volna ölelni az egész világot; az az örült eszmém támadt — csak az ördög sugallhatta ezt, — hogy elmegyek ő hozzá, a kit szívem mélyéből imádom, a kinek a szaváért minden csepp véremet feláldoznám s a ki még egy ölelésre, egy csókra sem méltatott. Homályos agyammal azt gondoltam, hogy most sikerülni fog, a miért oly rég epedek. Elmentem hozzá. A szentély ajtaját, mely előtt máskor percekig állottam, míg bemertem menni, feltéptem s ott találtam az imádott nőt. Szébb volt mint valaha. Felizgatott képzeletemre látása még ingerlőbben hatott. Nem tudtam szólni, csak oda borultam lábai elé és át akartam ölelni. Mint a vadtól, úgy menekült előlem. Arcán iszonyat és undor látszott. Szemei ijedten tekintettek, hol reám, hol a kijáratra. Láttam, hogy boldognak tart, pedig csak szerelmes voltam és — részeg.

Részeg voltam, igen! Meggittasodtam szemeinek varázs tekintetétől, azoktól a szemektől, melyek mennyei kékségét bizonyára tőle vette kölcsön az

melylyel képviselőnk iránt, ki mély elmére és gazdag tapasztalatokra valló felszólalásaival az országházban is előkelő nevet vívott ki magának — e választókerület minden polgára viseltetik.

* **Hivatalvizsgálat.** Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán f. hó 17. és 18-án Bazala Béla várm. aljegyző és Oláh László várm. alszámvevő segédkezése mellett, városunk községi háztartását, pénztári kezelése és számvitele módzatait beható vizsgálat alá vette. A minden előleges értesítés nélkül megejtett, tüzetes és a legapróbb részletekre is kiterjesztett vizsgálat úgy a városi közpénztári, mint a gyámpénztári kezelést és magát a pénztárt is teljes rendben találta. A vizsgálat befejezte után elnöklő alispán a tapasztalt rend, pontos ellenőrzés és tiszta pénzkezelésért polgármesterünknek és a pénztári hivatal tisztviselőinek megelégedését és elismerését nyilváníttotta. Örömmel adjuk át a vármegye első tisztviselőjének elismerő nyilatkozatát a nyilvánosságnak; megnyugvással és erős bizodalommal nézünk derék polgármesterünk jövő működése elé, ki — hisszük — mint eddig, úgy ezután is nemes lelkesedéssel, fáradhatatlan buzgósággal fog munkálni városunk értelmi és erkölcsi haladásának, fényének és anyagi jólétének emelésén.

* **Eljegyzés.** Varga Sándor, zilahi járási szolgabíró a közelebbi napokban jegyet váltott özv. Vajda Elekné kedves leányával, Rózsikával, Kőszegen.

* **Esküvő.** Moni Gyula, vármegyei tisztifőgyőző a napokban tartotta esküvőjét, özv. Weisz Sámuelné kedves leányával: Bertával.

* **A szamosvölgyi** vasutnál fogadott el szakaszmérnöki állást Sterba Dezső a zilahi államépítészeti hivatalba beosztott kir. mérnök, ki ez állásáról lemondott.

* **Kinevezés.** Br. Wesselényi Miklós, főispán, Veres Sándor, közigazgatási gyakorlatnokot vármegyei tiszteletbeli aljegyzőnek nevezte ki.

* **Tűzijáték.** A f. hó 20-án és 21-én este Szabó Ferenc kolozsvári „tűzművész” tartotta mutatványát a helybeli u. n. „Komló-kertben.” Zimankós és hideg volt az idő, kevés a közönség és kevéssé a mester. A zimankós idő okozta a közönség kevés számban megjelenését, ez pedig a mester rossz kedvét; de különben is már a város fekvése olyan, hogy azok, a kik nem adóztak belépési díjjal a mester művészetének, éppen oly mértékben gyönyörködhetnek a széknek és sikerültnek mondható mutatványokban, mint a kik ott fűzkódtak a Komló-kert padsoráiban. Azt hisszük, hogy a valóban megtekintésre érdemes tűzijáték mestere nem valami nagy haszonnal távozott el városunkból.

* **Rabszökés.** A helybeli kir. járáshírság fogházából két elítélt rab névszerint Fazekas Tógyer érkávási és Noé Sándor mocsolyai illetőségű folyó hó 21-ikén reggel 7 órakor megszökött. Mindkettő hosszabb idő óta volt már itten elzárva, de úgy látszik nagyon ráuntak az állam vendégszeretetére és szabadságzeretétök kijátszotta az örök éber figyelmét. — A jó madarak a „Magura” felé vették utjokat és mindez ideig — dacára a legerélyesebb nyomozásnak — nem sikerült őket megcsipni.

* **Közönetnyilvánítás** Kedves gyermekünk legifj. Páskuj István elhalálása alkalmával kedves barátaink és ismerőseink részéről a részvételnek annyi jelével találkoztunk, mely még a mély fájdalom között is a vigasztalás jól eső érzését kölcsönözte a szülei fájdalom leg-

ég is; meggittasodtam arany hajától, melynek selymes finomsága s csodálatos fénye vetélkedik a nap fényével; ittas lettem csókra termett rózsás ajkától, melyről egy csók becsesebb lett volna előttem életem egy événél . . .

Átakartam ölelni s ő menekült előlem. Feddő, dörgáló szavakkal illetett s kiutasított. — Részeg s bolonddal — úgymond — nem beszéllek.

Egy pillanatig haboztam, hogy mit tegyek. Egyik gondolat azt sugta: menj oda, öleld át, csókold meg; hisz az szíved vágya! A másik sugallat azt tanácsolta: Távozzál. Szégyeld magad! Eljártad becsületedet e leány előtt, a ki sohasem fog szeretni. Lehorgasztott fővel, megsemmisülve, majdnem leroskadt lábakkal távoztam. A világ forgott körülöttem. Mikor az ajtón kívül állottam: megkönnyebbülten éreztem magam. De csak egy percre.

A szégyen és lealázás erőt vettek rajtam. Ezt a csorbát sohasem fogom kiköszörölni. Oh miért is hagytam elra gadtatni magamat a szenvedély hatalma által. Mivé lettem! . . .

. . . Percekig állott ott szótlanul, levertve. Majd erőt vett magán és elindult. Látszott rajta, hogy valami elhatározás állandósult meg benne és ennek hatása alatt tenni akart valamit. A folyó felé közelgett. Megállott a partnál s mereven nézte a tovasiető habokat és az átlátszó tükör alól kiesillanló kavicsokat. A hullámok susogását — lehet — hívó szónak vette, mert közelebb lépett a parthoz.

Egyszer csak vissza fordult, eltakarta szemét s fojtott hangon suttogta:

— Nem, még sem ölöm meg magamat. Élni fogok, lefogom küzdeni szenvedélyeimet s kiérdemlem bocsánatát.

Ezzel az elhatározással, melynek megnyugtató hatása látszott a megszelidült, csöndes vonásokon is, haladt tovább.

A.

mélyebb selővel borított sziveinknek. Fogadják mind-azok, kik fájdalomkban osztoztak, kik drága gyermekünk utolsó végtisztességéért megjelentek és ravatalára koszrut küldeni szívesek voltak, e helyen melyen át-érzett köszönetünket. Sz.-Somlyó, 1890. szeptember 21. Id. Páskuj István, id. Páskuj Istvánné.

* A következő levelet kaptuk: Tekintetes szerkesztő ur! Beesés lapja 38-ik számában „egészségügy” címe alatt szó van a Rákócy utca közegészségi viszonyairól; erre kívánnék némi megjegyzést tenni, ha szíves lesz tek. szerkesztő ur ezen soraimnak beesés lapjában helyet adni. Nem tagadom, hogy e város területén a közegészség terén is még sok hiány van; de kérdés, vajjon az ország fővárosában is kifogástalanok-e a közegészségügyi viszonyok? Azt azonban senki sem tagadhatja, hogy adott viszonyaink között a közeg. viszonyokat javítani a városi hatóság, valamint én, mint városi orvos el nem mulaszthatjuk; hogy ezen intézkedések mindenki ki nem elégtének, az természetes. Azonban ha tudomásomra fog jutni, hogy ki az a B. F., úgy bizonyosan nem fog ennek fehér kutyája visszariasztani attól, hogy portájára betekintsek és ha ott törvényteleniséget találok, úgy ezt teljes neve fel említésével a hatóságnak be fogom jelenteni. Hogy azután a városi hatóság intézkedni fog, azt tudom; de hogy ez által a síró-rívó neveletlen gyermekek, csendes nevelt gyermekékké válnak, avagy a vézna utcai lakók meg fognak-e hizni, azt nem tudom; de mégis tudok egyet, és ezt más is megtudhatja, ha nem resteli a megyei főorvos ur közeg. jelentését elolvasni, és ez az, hogy Sz. Somlyó város közeg. állapota a megyében a legjobb a mi akkor, ha itt „az egészségi törvény mindkét fülére aludna”, alig lenne lehetséges. Végül megjegyzem, hogy én csupán azért szólaltam fel, mert óhajtanám, hogy hasonló kitérősek helyett egyenes fel-szólítást hallhatnánk jövőn, mely hogy nem lesz üres szó a pusztában, rézszemről ígértem. Ezek után vagyok a tek szerkesztő urnak őszinte tisztelője: Dr. Kálmán Ignác, városi orvos. — Közzöljük e levelet egész terjedelmén, mert hi z en a cél, hogy t. i. a türehtetlen állapoton változtattassék és a figyelem feléje irányuljon, így is el van érve. Vannak azonban a levélben egyes részek, melyek ellentmondást ha nem is provokálnak, de a megjegyzést mindenesetre eltűrik. Az a „B. F.” nem más, mint Bot Ignác, a kinek keresztnéve I betűje helyett tévedésből F. betűt szedett a szedő, de ez nem oly nagy baj, mert azért a díznőől csak ott áll a Rákócy-utcán. A város egészségügyi állapota is kielégítő, mert az éghajlati viszonyok, a fekvés, a keleti és nyugoti szél, kedveznek nekünk. De hogy nem kifogástalanok, azt az orvos ur maga is elismeri. És hogy a tiszta levegő szükséges kelléke az egészségnek, azt már mindenki tudja. Egyébránt a két fűl azért volt felem-lítve, mert e tekintetben az eddigi panaszok az orvos ur megválasztatása előtt állítólag süket fülekre találtak. A mi azt a bizonyos Lomokkal maszkirozott másík nyitott kloáka csatornát illeti, mely szintén díznőőlből foly a nyílt utcára, ott a Rákócy-utca közepén a Márkus-féle ház töszomszédságában, vajjon nem jó volna-e szintén betemetni? — kérli a referens.

* Nemzetközi baromfi-kiállítás. Debrecen és vidéke baromfitenyésztő-egyesülete Debrecenben október hó 2-ától 7-éig tartó díjazással kapcsolatos nemzetközi baromfi-kiállítást rendez. A kiállítás programját itt kö-zölük: „1. §. E kiállításra elfogadtatnak mindenféle közönséges és fajtyukok, gyöngy-tyukok, pulykák, ka-csák, ludak, galambok, diszbaromfiak, hazai és exotikus éneklő és disz-madarak, tengeri nyulak, baromfitenyésztési segédeszközök, termékek és irodalmi művek. 2. §. Összes díj (csak a vasúti szállítást bele nem értve) fe-jében 1 törzs (1 hím 1 vagy 2 tojó) lud és pulyka után 1 frt, tyuk, gyöngytyuk, kacsa és diszbaromfi után 70 kr., minden pár galamb és tengerinyul után 50 kr., minden darab madár után 15 kr. fizetendő. Segédeszkö-zök, irodalmi és egyéb termékek céljaira szükségeltető tér □ egynegyed méterenként 50 kr-ával lesz számítva. Bármely hazai baromfitenyésztési egyesület tagjai a madarak után fizetendő helypénzek kivételével a fenti öss egeknek csak felét fizetik. 3. §. Ezen kiállításra a bejelentések csak is e hó 22 éig fogadtatnak el. A be-jelentések, melyekkel egyidejűleg postautalványon a helypénzek is utalványozandók, következő cím alatt küldendők be: Parthay Géza kiállítási igazgató urnak Budapest, Köztelek. 4. §. Valamennyi bejelentett ki-állítás tárgy legkésőbb 1890. szeptember hó 29-én portómentesen következő cím alatt indítandó urnak: „Baromfi-kiállítás, Debrecen, Margit fűrdő.” 5. §. A dí-jazás. Minden egyes fajta külön díjazás alá esik. A dí-jak a következők: a) 3 darab díszoklevél, b) tisztele-tdíjak, c) arany, ezüst és elismerő oklevelek, d) pénz-díjak (600 frank aranyban), mely utóbbit a bíráló bi-zottság belátása szerint fog csoportosítani. A ki nyert pénzdíját oklevéllel is kívánja igazolni, ezt 2 frt elle-nében kaphatja meg a kiállítási igazgatószámtól. 6. §. A kiállított tárgyak eladása csakis a kiállítási iroda után eszközölhető, mely közvetítésért az eladási összeg 10% fog levonásba hozatni. A kiállításon el nem adott állatok a mennyiben ezek vasuton érkeztek a feladónak portómentesen küldetnek vissza. Az állatok élelmezéséről és a legszakszerűbb felügyelete és gondozásáról a ki-állítás igazgatósága fog gondoskodni.”

* Bőriparosok figyelmébe. A kereskedelmi muzeum által rendezett, folyó hó 3-án Budapestén a városligeti iparesarnokban megnyitott, s szeptember 23-án már be-zárandó bőripari kiállításra ezennel felhívjuk a szak-iparosok figyelmét. Ezen kiállítás egyik eredménye fő-ként attól várható, hogy azt az érdekelt iparosok meg-tekintsék és tüzetes tanulmány tárgyára tegyék, mint-hogy a kiállítás valóban figyelemre méltó és különösen a kiállított segédgépek igen tanulságosak, kivált a bőr, ipar terén működő kisebb iparosokra nézve. A kiállított segédgépet a nap néhány óráján át teljes működésben vannak és az általunk végezhető műveletek szakszerűen megmagyaráztatnak, s így az illető iparosok ezek mű-ködéséről tényleg is meggyőződhetnek. Ennélfogva, hogy a kiállítás minél sikeresebb gyakorlati eredményre veze-sen nem mulaszthatjuk el, a kamara kerületében lévő szekiparosoknak ezen szakmájukat érdeklő tanulságos kiállítás megtekintését és szakszerű tanulmányozását bőr-iparunk jövő fejlődése érdekében különösen is figyel-

mébe ajánlani. Debrecen, 1890. szeptember 15. A keres-kedelmi és iparkamra.

* Értesítés. A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak f. é. szeptember 1-én 3045. sz. a. kelt leirata értelmében, az egyiptomi kormánnyal létre-jött megállapodás alapján az osztrák-magyar vámterü-letről származó dobánynak bevitel. Egyiptomban, mely eddig tiltva volt, ugyanazon vámok és feltételek mel-lett, mint a melyenek a többi idegen államokból való bevitelre nézve (rvényben állanak, — meg van engedve. Ellenengedmenykép a magyar és osztrák kormány együt-tesen hozzájárult ahhoz, hogy az Egyiptomba érkező ma-gyar vagy osztrák árúk és hajók irányában szintén az egyptomi vámszabályzat alkalmaztassék. Miről az érde-keik körökét ezennel értesítjük. Debrecen 1890. szeptem-ber 19-én. A kereskedelmi és iparkamra.

— A „Divat-Szalón” a magyar irodalom legdisze-sebb, legértelmesebb s legolesőbb szépirodalmi divat-lapja negyedik évfolyamát kezdi meg, azzal a pompás és tartalmas számmal, melyet október elején adott ki. Divat része remek kivitelű rajzaival, érthető, magyaros leírásaival s a divatos közimunkák állandó szakvatott tanfolyamával ugy a külföldi, mint a hazai divatlapok fölött áll. Szépirodalmi része pedig bármely nagy szép-irodalmi lappal kiállja a versenyt. Költeményeket, elbeszéléseket, tárcákat elsőrangú íróktól közöl, fordí-tási eddigelé a francia, orosz, olasz, angol, új-görög, német-stb. irodalomból mutattak be sikerült közleménye-ket. Októberi száma Gvarmathi Zsigánétól kezd egy hosszabb elbeszélést, költeményt Sully Prudhomme-tól, Radó Antal műfordításában srb., továbbá talál ozunk benne F. Gyujtó Izabella, Nogáll Janka nevével. Ismer-tei a fővárosi élet nevezetesebb eseményeit, s állandó rovatot tart arra, hogy olvasói egymás között is kie-rélbessék gondolataikat. S ha e dus tartalom mellett felemlítjük, hogy a „D i v a t - S z a l ó n” előfizetési ára egész évre csak 6 frt, méltán felhívhatjuk rá a t. hölgyközönség figyelmét, melyet a „Divat-Szalón” teljes mértékben megérdemel. Előfizetések postautalványon a „Divat-Szalón” kiadó-hivatalába (Budapest, Gizella-tér 1. sz. Haaspalota) intézendők.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. V. Zs. urnak, Nvárad Nagy köszönettel fogadtuk a szellemesen megírt tárcát Kérjük csak minél gyakrabban az ily alkalmatlankodással! Üdvözet!

Egy iparosnak Helyben. Sokkal drágább az időnk, sem-hogy ily gyarló írás kibetűzésébe bocsátkozhatnánk Aztán névetlenül beküldött cikkekre nem reflektálunk

R. S. Hogyne küldhetne! Csak ne ilyen vad poezist!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csak Alajos és Szentimrei István.

Szilágyvármegye alispánjától.

14,709 — 1890.

Árlejtési hirdetmény.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottságá-nak f. évi 816 sz. határozatában foglalt meg-hatalmazásomnál fogva a tasnád margitai ut-vonal 0—1 klmter közt építendő 5 méter szé-les utátere sz kiépítésének vállalat utjáni bizto-sítása céljából folyó 1890 október 10-ik napjá-nak d. e 9 órájára Zilahra a vármegye székházához árlejtési tárgyalást tűzök, felhíván mindazokat, kik a szóban forgó hid felépítésére az 1292 frt 20 krban megállapított kikiáltási árnál olcsóbban vállalkozni akarnak, hogy a kikiáltási ár 10%-ának készpénzben vagy óva-dékképes értékpapirokban leendő egyidejű le-tétele mellett ajánlataikat az árlejtési tárgyaláson tegyék meg. Az árlejtési tárgyalás megkezdéséig a szabályszerű bánatpénzzel felszerelt zárt aján-latok is elfogadtatnak. A terv és költségvetés a vármegyei központi közigazgatási kiadó hiva-talban, továbbá a tasnádi járás főszolgabírói hivatalában a hivatalos órák alatt megtekin-tetők.

Az árlejtési feltételek a következők:

1) Vállalkozó köteles az átereszt f. évi no-vember hó 10-ig elkészíteni s a forgalomnak átadni.

2) A vállalati ár csak az átvételre kikül-dött bizottság véleménye alapján s csak akkor fizettetik ki, ha a bizottság az átvételt java-solja.

3) A vállalkozó bánatpénze benntartatik s csak a teljes átvétel napjától számított egy év múlva megtartandó másodszori felülvizsgá-lat után fizettetik ki.

4) Vállalkozó a kitűzött határidőre annyi-val is inkább köteles elkészíteni a felvállalt munkálatot, mert minden egy napi késedelem-

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukássy József és Rákosi Jenő.

A „Bupapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap elcítől fogva megértette a magyar közönség szellemét, min-den pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajunkért, ez egyetlen jel-szóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar ujjáírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb ered-ményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legcélszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „BUDAPESTI HIRLAP” politikai cikkeinek iránya, mint eddig, ury ezentul is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyű-lési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politi-kai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. A „Budapesti Hirlap” távi-rati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szer-vezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hirlap” Tárcarovata a lapnak egyik erős-sége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi-rovatokat kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s e helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a ma-gyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szük-séges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legujabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: 1—3

A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

ért a vállalati ár 1%-ka fog tőle mint kötbér levonatni.

5) A vállalati szerződés bélyegkötségeit vállalkozó viseli.

6) A tett ajánlatok el- vagy nem fogadása felett az árlejtési biztos fog határozni.

Zilah, 1890. szept. 19.

Szikszai Lajos,
kir. tanácsos, alispán.

ELADÓ.

Zilahon 2 erdélyi faj esikózó anyakanca, két rendbeli hám, 2 szekér s különféle gazdasági eszközök, továbbá 2 bivalytehén, melyek közül egyik fejős, a másik borjazó.

Értekezhetni Zilahon, Rákóczi-utca 7. szám alatt.

2—3

Kereset.

Egy bankintézet keres mindegyikét, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés mellett eladására. Igen előnyös jutalék feltételek.
Ajánlatok B J jegy alatt
GOLDBERGER A. V. hirdetői irodájához, Budapest, váci-utca 6-6 9. sz. — intézendők

A Pesti Hírlap 40,000 példányban jelenik meg.

Legelterjedtebb, legkedveltebb és amellet legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

Kormánytól és pártoktól független, demokratikus irányu politikai napilap.

Szabadelvűség és függetlenség minden irányban: ez a je szó, melyhez hű maradt, immár 12-ik éve, mindig; s hű marad ezentúl is.

Közkedveltség tekintetében vetélytárs nélkül áll, és kétségtelenül a **legbővebb és változatosabb tartalmu** az összes napilapok közt.

Zenemellékletet egyedül a «Pesti Hírlap» ad előfizetőinek.

Összes előfizetőinek karácsonyi ajándéku egy fényesen kiállított nagy képes naptárt ad 1891. évre.

Mutatványszamokat egy levelező-lapon nyilvánított óhajra egy hétig Budapest, Nádor-utca 7. sz. ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.
Előfizetést kezdeni a hó bármely napjától lehet. — Az előfizetési pénzek a „Pesti Hírlap” kiadóhivatalába küldendőek.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.

Összetévesztések kikerülése végett csakis **PESTI Hírlap** irandó cím gyanánt.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta fennálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű butorgyárosoktól képviselőseget Szilágy megye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelvényeit nálam megtenni. Butorszövetek garnitúrákhoz legnagyobb választéku minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stbre.

Az árukat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedményt nyújtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámitással is szolgálok; kívánság esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költségkiszámitás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behúzó kelméket legdivatosabb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bársony, plüsch és zsenillenbe méter számra is szolgálok és ebből egy minta colectióval rendelkezem.

A butorok kiállítása ugy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jóságáért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemcsak versenyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartósága felülmulja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy ugy olcsóság tekintetében, mint művészi és massív kiállításra nézve felülmul sok nagyvárosi butorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőknék, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhethet anélkül, hogy erre előleget is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségük sincs rá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Vaspénztárak 50 frittól feljebb, varrógépek 24 frittól feljebb, zongorák 280 frittól feljebb, — nádszékek 2—10 frtig, — garnitúrák 60—700 frtig, — pulitíros siffon darabja 20—150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10—75 frtig, — pulitíros kredenc darabja 20—175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15—75 frtig, — consol tükkör márvánnyal, darabja 20—240 frtig, — író asztal darabja 10—120 frtig és még magasabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. — Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat,

FÁBRY JÓZSEF,

városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépitő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az archórt minden kiütésektől óvja. — Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle **arckenőcs, mosdóvíz, szappan**. gyors és kitűnő hatásának bizonyult be szeplő, májfolt és minden bőrkiütések ellen. Postai czétküldés naponta az ország minden részébe szállítatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr, egy kis tégely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF divatáru és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben.